

Sygn . akt IV K 784/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Alicja Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 czerwca 2017 r. oraz 05 września 2017 r.

przy udziale Prokuratora Artura Kroehnke

sprawy

P. K.

ur. (...) w P.

s. J. i S. z d. K.

skazanego prawomocnym

1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 12 stycznia 2016 r. w sprawie (...), obejmującym kary orzeczone wyrokami w sprawie (...) Sądu Rejonowego w G. i (...) Sądu Rejonowego (...)wS. na karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 14 września 2015 r. w sprawie (...) za czyn kwalifikowany z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 15 kwietnia 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 09 marca 2015 r., oraz zasądzono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 940 zł;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 05 stycznia 2016 r. w sprawie (...) za czyn kwalifikowany z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 05 sierpnia 2015 r., za który wymierzono mu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn kwalifikowany z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 05 sierpnia 2015 r., za który wymierzono karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, a także za czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 i 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kary ww. połączono wymierzając skazanemu karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto zasądzono od skazanego na rzecz pokrzywdzonych obowiązek naprawienia szkody;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie (...) za 5 czynów popełnionych w okresie od 23 kwietnia 2015 r. do 25 czerwca 2015 r. w ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 227 kk w z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 13 § 1 kk, za które wymierzono mu karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 26 czerwca 2015 r. godz. 14.30 do dnia 27 czerwca 2015 r. do godz. 18.18. Nadto zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie (...)za czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

popelniony w dniu 10 stycznia 2015 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet tej kary zaliczono okres pozbawienia wolności skazanego w okresie od 13 stycznia 2015 r. godz. 08.00 do 14 stycznia 2015 r. godz. 12.51;

orzeka

I na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu P. K. wyrokami opisanymi w punktach od 1 do 5 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary orzeczonej w punkcie I wyroku okresy pozbawienia wolności w dniach od 13 stycznia 2015 r. do 14 stycznia 2015 r. oraz 09 marca 2015 r. i od 26 czerwca 2015 r. do 27 czerwca 2015 r.;

III na podstawie art. 577 kpk jako początek odbywania kary łącznej orzeczonej w punkcie I wyroku wskazuje dzień 07 sierpnia 2015 r.;

IV w pozostałym zakresie wyroki, których kary połączono w punkcie I w części nie objętej niniejszym wyrokiem podlegają odrębnemu wykonaniu;

V na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania;

VI zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego(...)w S. na rzecz adwokat J. M. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 177,12 złotych (sto siedemdziesiąt siedem złotych i dwanaście groszy) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu , na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 784/16

UZASADNIENIE

P. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) w S.z dnia 12 stycznia 2016 r. w sprawie (...), obejmującym kary orzeczone wyrokami w sprawie (...)Sądu Rejonowego w G. i (...)Sądu Rejonowego (...) w S., na karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 14 września 2015 r. w sprawie (...) za czyn kwalifikowany z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popelniony w dniu 15 kwietnia 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 09 marca 2015 r., oraz zasądzono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 940 zł;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 05 stycznia 2016 r. w sprawie (...) za czyn kwalifikowany z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popelniony w dniu 05 sierpnia 2015 r., za który wymierzono mu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn kwalifikowany z art. 190 § 1 kk popelniony w dniu 05 sierpnia 2015 r., za który wymierzono karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, a także za czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 i 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kary ww. połączono wymierzając skazanemu karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto zasądzono od skazanego na rzecz pokrzywdzonych obowiązek naprawienia szkody;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie (...)za 5 czynów popelnionych w okresie od 23 kwietnia 2015 r. do 25 czerwca 2015 r. w ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 227 kk w z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 13 § 1 kk, za które wymierzono mu karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 26 czerwca 2015 r.

godz. 14.30 do dnia 27 czerwca 2015 r. do godz. 18.18. Nadto zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie (...) za czyn kwalifikowany z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 10 stycznia 2015 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet tej kary zaliczono okres pozbawienia wolności skazanego w okresie od 13 stycznia 2015 r. godz. 08.00 do 14 stycznia 2015 r. godz. 12.51.

Dowód:

- karta karna, k. 81- 83,

- odpisy wyroków, k. 36 – 37, 44 – 45, 49, 72, 84 – 86,

- obliczenie kary oraz informacja o pobytach i orzeczeniach, k. 3- 5, 12 – 15, 46 – 47, 87,

- akta spraw (...), (...), (...), (...), (...).

P. K. ma skończone 32 lata. Jest kawalerem. Nie ukończył szkoły podstawowej, a w związku z opóźnieniami w edukacji w szkole powszechnej był skierowany w wieku 13 lat do szkoły specjalnej, jednak również jej nie ukończył. Przed zatrzymaniem nie miał stałej pracy zarobkowej, posiadał negatywną opinię w miejscu zamieszkania, gdzie uchodził za osobę wszczynającą awantury pod wpływem alkoholu. Leczył się psychiatrycznie. Od 7 sierpnia 2015r. jest osadzony w Zakładzie Karnym w G., gdzie od października 2016r. pracuje nieodpłatnie, jako pracownik gospodarczy w oddziale mieszkalnym. Z obowiązków tych wywiązuje się w sposób właściwy. Skazany w okresie do 1 września 2015r. do 18 sierpnia 2016r. karę pozbawienia wolności odbywał w systemie terapeutycznym w oddziale dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo z uwagi na obniżony potencjał intelektualny – pogranicze upośledzenia umysłowego, znaczny stopień demoralizacji, osobowość dysocjalną i zespół zależności alkoholowej. Z uwagi na wyczerpanie możliwości psychokorekcyjnych, oferowanych przez Oddział Terapeutyczny, aktualnie karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie był zainteresowany udziałem w systemie programowego oddziaływania. Skazany posiada wyznaczony termin przyjęcia do Oddziału Terapeutycznego dla uzależnionych od alkoholu na dzień 5 lipca 2018r. Czasami korzysta z zajęć sportowych oraz kulturalno – oświatowych organizowanych na terenie zakładu karnego. Kontakt zewnętrzny za pomocą korespondencji oraz rozmów telefonicznych utrzymuje z najbliższą rodziną. Do tej pory nie uregulował orzeczonych wobec niego obowiązków naprawienia szkody. Porządku i dyscypliny przestrzega w stopniu właściwym. W gronie współosadzonych funkcjonuje poprawnie. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej Do położonych prezentuje regulaminową postawę. W warunkach izolacji osadzony nie prezentuje agresywnej postawy, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Dotychczas był nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Na temat dotychczasowego trybu życia i popełnionych przestępstw wypowiada się umiarkowanie krytycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia skazanego, k. 71,

- opinia o skazanym, k. 27, 63,

- opinia psychiatryczna w sprawie (...)- k. 98-101, w sprawie (...) – k. 469-471.

Stosownie do treści art. 85 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za wspomniane przestępstwa.

Przepisem szczególnym w stosunku do art. 85 kk jest art. 91 kk, przewidujący konstrukcję tzw. ciągu przestępstw, tj. sytuację, w której sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Artykuł 91 § 2 kk reguluje zaś przypadek popełnienia przez tego samego sprawcę dwóch różnych ciągów przestępstw lub popełnienia ciągu przestępstw i innego przestępstwa. W takiej sytuacji, zgodnie z brzmieniem tego przepisu, sąd na podstawie kar orzeczonych za ciąg lub ciągi przestępstw albo za pojedyncze przestępstwo (przestępstwa), pozostające z tym ciągiem (ciągami) w konfiguracji określonej w art. 85 kk – orzeka karę łączną, stosując przepisy art. 85 – 89 kk, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest w takim przypadku art. 91 § 2 kk (por. wyrok S.A. w Katowicach z 18.07.2002 r., II Aka 249/02, Prok. i Pr. 2003, z. 5, poz. 18).

Mając na względzie powyższe zasady orzekania kary łącznej, w niniejszej sprawie, wystąpiły przesłanki do orzeczenia kary łącznej co do kar orzeczonych we wszystkich ww. sprawach, tj.: (...), (...), (...), (...) i (...), albowiem są to kary tego samego rodzaju i wszystkie podlegają obecnie wykonaniu. Jednocześnie żadna z tych kar nie została wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu (art. 85 § 3 kk).

Skoro natomiast wszystkie te wyroki są prawomocne, zaistniały przesłanki do wydania wyroku łącznego, przy czym mając na względzie wcześniejsze rozważania, z racji tego, że w sprawie niniejszej mamy do czynienia z łączeniem kar orzeczonych za ciąg przestępstw (sprawa (...)) oraz inne przestępstwa, tymi ciągami nie objętych, za podstawę wymierzenia skazanemu kary łącznej Sąd przyjął art. 91 § 2 kk.

Stosownie do art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Oznacza to, że w przypadku P. K. kara łączna może być orzeczona w granicach od 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z wymierzonych kar jednostkowych) do 9 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu).

Wymierzając skazanemu karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a więc pochłonięcia innych kar przez karę najsurowszą, albowiem P. K. na przestrzeni około 1 roku i 4 miesięcy dopuszczał się popełniania przestępstw aż dwunastokrotnie. Sąd poczytał zatem na niekorzyść skazanego fakt, iż popełnił więcej niż dwa przestępstwa, co jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001r., sygn. II Aka 154/01).

Nie należało jednak, w ocenie Sądu, stosować względem skazanego zasady sumowania, pozostając przy zasadzie asperacji. Wymierzając wspomnianą karę łączną w oparciu o tę zasadę Sąd miał na względzie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., sygn. akt II Aka 106/2005, który stwierdził, iż „Wymiar kary łącznej winien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Przy kształtowaniu kary łącznej bierze się pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest silniejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja. Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odpłaty, zaś zasada absorpcji - formą nagrody.”

Należy też zważyć, że popełnione przez skazanego czyny w przeważającej mierze godziły w dobro prawne, jakim jest mienie. Nie można jednak w ich przypadku mówić o ścisłej zbieżności przedmiotowej, co zostało poczytane na niekorzyść skazanego. Przesłanki przez niego popełnione wyczerpywały bowiem znamiona różnych przepisów rozdziału XXXV kodeksu karnego, a ponadto dopuścił się on także popełnienia przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, bezpieczeństwu w komunikacji oraz wymiarowi sprawiedliwości.

O ile zatem nieznaczne odstępy czasu między poszczególnymi czynami miały w niniejszej sprawie wpływ na odstąpienie od zasady kumulacji i obniżenie kary łącznej, o tyle fakt, iż skazany dopuszczał się różnorodnych przestępstw wyjątkowo często przez analizowany niespełna półtoraroczny okres, skłonił Sąd do odstąpienia od zasady absorpcji.

Zgodnie z art. 85a kk., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając, w przedmiotowej sprawie karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec P. K., Sąd kierował się również wskazaniem powyższego przepisu, tj. przesłankami indywidualnoprzewencyjnymi oraz w drugiej kolejności – ogólnoprzewencyjnymi i dodatkowo na tej podstawie, bacząc, by wymiar kary pozwolił osiągnąć wobec sprawcy wskazane wyżej cele, zdecydował o zastosowaniu zasady asperacji. Sąd w tym zakresie miał na względzie opinię o skazanym z zakładu karnego, w którym jest osadzony. Wynika z niej, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności było poprawne, czego wyrazem jest fakt, że P. K. był nagradzany regulaminowo i podjął nieodpłatne zatrudnienie na terenie zakładu karnego. Z drugiej strony nie jest on zbyt chętny do poddania się programowi wychowawczemu. Co też istotne, skazany jest tylko umiarkowanie krytycznie nastawiony wobec popełnionych przez siebie przestępstw, a przekonanie, iż nie zrozumiał on w wystarczającym stopniu naganności swojego postępowania i lekceważył zapadłe wobec niego wyroki skazujące potęguje fakt, że do tej pory nie uregulował nałożonych na niego obowiązków finansowych względem pokrzywdzonych. W ocenie Sądu powyższa postawa skazanego świadczy o tym, że osiągnięcie w stosunku do niego resocjalizacyjnego celu kary wymaga orzeczenia jej w wymiarze znacznie większym od tego, jaki wynikałby w tym przypadku z zasady absorpcji. Jest to zasadne z tego też względu, że skazany na przestrzeni krótkiego czasu dopuszczał się przestępnych zachowań wyjątkowo często, działając dodatkowo w warunkach powrotu do przestępstwa (sprawa (...)). Świadczy to o znacznej demoralizacji skazanego, który pomimo wcześniejszych skazań za przestępstwa przeciwko mieniu, ponownie popełniał przestępstwo podobne. Sąd miał na uwadze także stwierdzone uzależnienie skazanego od alkoholu, co w ocenie sądu świadczy o potrzebie kontynuowania procesu jego resocjalizacji.

Podsumowując, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności wypełni wobec skazanego cele wychowawcze, resocjalizacyjne, jak również skutecznie odstraszy go od popełnienia w przyszłości kolejnych przestępstw i z tego względu jest karą adekwatną do wagi i rozmiaru naruszonych przez skazanego norm prawnych, a nadto uwzględnia zarówno wzajemne powiązanie inkryminowanych zdarzeń, jak i cele wychowawcze oraz zapobiegawcze kary.

Z racji tego, że łączone wyroki zawierały także rozstrzygnięcia nie podlegające łączeniu, tj. obowiązki naprawienia szkody, w pozostałym zakresie - poza objętym rozstrzygnięciem z punktu I – Sąd pozostawił te wyroki do odrębnego wykonania.

Stosownie do art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okresy pozbawienia wolności skazanego zaliczone na poczet kar jednostkowych w sprawach (...),(...) oraz (...)a jako początek kary łącznej wskazano początek odbywania kary w sprawie (...) tj. 07 sierpnia 2015 r., czyli rozpoczęcia odbywania kary łącznej orzeczonej wcześniejszym wyrokiem łącznym.

Mając na uwadze, że P. K. jest pozbawiony wolności i nie będzie miał możliwości poniesienia kosztów procesu w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go w całości z obowiązku poniesienia kosztów sądowych.

Należało również zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. wskazaną w punkcie VI. kwotę tytułem kosztów obrony udzielonej skazanemu w niniejszej sprawie z urzędu, albowiem nie zostały one uiszczone w całości, ani w części.